

VAELLUS JA ELÄMYSMATKA IRLANTIIN 18-25.5.2015

Irlanti lumosi vehreydellään Vaasan latulaiset

Vaasan Latu järjesti jäsenilleen virkistys- ja elämysmatkan Irlantiin toukokuun puolen välin jälkeen. Paikallisena oppaana toimi yli 20 vuotta maassa asunut Anu O'Byrne. Viikon aikana ehdittiin saada kattava kuva Irlannin tasavallan historiasta, kulttuurista ja nykypäivästä. Irlanti on vihreä saari, vuodenaikojen vaihtelut ovat vähäiset, mutta päivän aikana saa kokea sään suhteen sen koko kirjon: aurinkoa, Atlannin puskemaa tuulta, sadetta, raekuuroja. Ukkosta on harvoin, sadetta sitäkin enemmän. Karja voi laiduntaa lähes koko vuoden ympäri laitumilla, lunta ei sada kuin vuoristoissa.

Saapuessamme kevät oli kauneimmillaan, rhododendronit kukkivat samoin piikkihernepensas keltaisessa loistossaan. Dubliniin saapumisen jälkeen matkattiin linja-autolla Kilbegganin viskitislaamon kautta länsirannikolle Galwayn kaupunkiin. Sieltä tehtiin tutustumismatka iirinkieliselle Aran saarten suurimmalle saarelle Inis Mohriin, jossa tutustuttiin Dun Aengus-kelttilinnoitukseen sekä tehtiin saarikierros (saaren pituus 14 km, leveys 5 km). Matka jatkui turvallisen kuskimme Gavenin kyydissä seuraavan seuraavana päivänä Burrenin luonnonihmeistään kuuluisalle luonnonsuojelualueelle. Moherin kalliot tarjosivat jylhät maisemat. Nämä jyrkänteet laskevat äkkijyrkästi mereen. Kalliolta ovat upeat näköalat Atlantille. Seuraavaksi suunnattiin Killarneyn kaupunkiin Kerryn maakunnassa, jossa tutustuttiin Glenbeighissä turvemuseokylään. Turve on aikanaan peittänyt koko saaren. Asukkailla on ikuinen nautintaoikeus turpeeseen ja he saavat edelleen ottaa sitä oman tarpeeseensa, kunhan ilmoittavat, missä sen aikoo tehdä. Yhden päivän aikana patikoitiin Torc Mountainsin huipulle ja/tai pyöräiltiin Muckrossin kartanon alueelle ihailemaan valtavaa, värikirjossaan taidokkaasti muotoiltua puutarha-alueita. Matka jatkui itärannikkoa pitkin takaisin länteen. Dublinissa tutustuttiin Guinnessin oluen historiaan ja valmistukseen. Osa matkailijoista kävi Belfastissa, joka sijaitsee UK:n kuningaskunnan puolella. Siellä tutustuttiin sekä kaupunkiin että Titanicin surulliseen historiaan.

Irlannin tasavalta on ollut köyhä maa, historiaan on sisältynyt 800-vuoden Englannin harjoittama sortokausi, joka ennestään on köyhdyttänyt maata. Tämän ovat saaneet kokea erityisesti valtavaestön muodostama katolilainen kansanosa. Saaren pohjoisosa on Englannin kuningaskunnan hallitsema, rikkaampi. Iirin kieli, joka on Irlannin toinen virallinen kieli, on erityisessä suojeluksessa tasavallan puolella. 70 % kansasta sen kielen taitaa. Teiden opasteet on kirjoitettu ensin iirin kielellä ja alla englanniksi. Kansallislaulu lauletaan aina iirin kielellä, samoin sotilaskieli on iiri.

Irlantilaiset ovat ystävällisiä. Kielteisistä asioista ei juuri keskustella, vaan positiivisuus ja leppoisa rauhallisuus korostuu kansan luonteessa. Paljon puhutaan säästä. Sen ennustaminenkin on helppo; sataa ja tai paistaa. Tuulee aina.

Irlanti on maisemien saari, lännen karut kivialueet, keskellä alavaa suoaluetta ja idässä viljavaa maatalousaluetta. Karjanhoito (lampaat, nautakarja) on pääelinkeino. Keskiarvotila on n. 30 hehtaaria, karjakokoja suurennetaan.

Samaan aikaan vieraili tasavallan puolelle prinssi Charles Camillansa kanssa. Pääuutislähetys ei tapahtumaa juuri noteerannut. Kansan muistissa elää edelleen englantilaisten raaka sorto. Viikolla tapahtui myös kansanäänestys tasa-arvoisesta avioliittolaista, joka meni läpi 62 %:n äänestystuloksella. Sen juhlinta osui juuri saapumisemme aikaan takaisin Dubliniin.

Matkalla koettiin ja nähtiin paljon. Pienet vastoinkäymiset hoiti oppaamme Anu kuljettaja Gavenin kanssa loistokkaasti. Meillä jäi hyvät muistot. Maahan on hyvä palata uudelleen.